

37. Voedsel in Israël

1. Regen

Klimaatverandering, te warm zeewater, smelten van de ijskappen. Elke dag horen we er wel iets over. De natuur is behoorlijk in de war.

Het land Israël heeft een heel ander klimaat dan wij hebben. Toen de Israëlieten naar het beloofde land gingen, zei God: "Het land waar je binnengaat, is niet te vergelijken met Egypte waar je vandaan komt. Daar moest je de ingezaaide akkers kunstmatig bevoeien als een tuin. Maar het land aan de overzijde bestaat uit bergen en dalen, en het krijgt water doordat het er regent" (Deut 11:10,11 Groot Nieuws).

Het regent er niet zoals bij ons, het hele jaar door. Er zijn in Israël eigenlijk maar twee seizoenen: van half mei tot half oktober is het zomer, een droge en hete tijd; de andere maanden is het winter, of eigenlijk regentijd. Met tussenpozen

valt er regen. Half oktober komen de eerste buien. Het uitgedroogde land wordt weer vochtig. Die regens zijn zachte, milde regens, zodat de grond mooi los wordt en daardoor geschikt om geploegd te worden. De zaadjes kunnen gaan zwellen en ontkiemen. In de maanden december, januari en februari komen de plasregens, die de bodem doordrenken en de regenbakken vullen. Droge beken raken weer vol water en worden snelle stromen.

Iedereen keek altijd vol verlangen uit naar die zware regenval, want die was onmisbaar voor de oogst. Geen regen betekende geen eten meer. De laatste buien vallen in april en begin mei. Die zijn van groot belang voor het rijpen van de korenoogst. Daarna is het heel even lente. Overal bloeien bloemen en het gras is prachtig groen. Jammer dat het maar zo kort duurt. De zon schroeit alles al snel kaal. De hele lange hete zomer valt er geen druppel water. Je zou denken dat het land één grote woestijn zou worden. Maar elke ochtend is er dauw. Niet zoals bij ons een beetje; het is net een dichte mist, waardoor alles kletsnat is. Precies genoeg om het gras niet helemaal te laten verdorren en de vijgen, olijven en druiven te laten groeien. Zo kan er het hele jaar door van alles groeien, en is er altijd voldoende te eten. Maar God geeft zijn regen en dauw niet zomaar. Lees maar eens Deuteronomium 11:12-17.